

POMAMIĆ (5) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*); a *pochylone*.

praet 3 sg m pomąmił (2). ◇ *2 pl m pers -ście* pomąmili (1). ◇ *con 3 pl m pers* by pomąmili (1).
◇ *part praet act* pomąmiwszy (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Oszukać, zwieść, wprowadzić w błąd wielu [kogo (pl a. sg w funkcji pl)] (5) : kto może wáŕze zabobony wzyŕtki wypifáć/ któreście od Antykryŕtá Rzymŕkiego wzyęli/ y lud Boży proŕty pomamili *KrowObr 83; BielKron 460v; ReszPrz 65.*

pomamić czym (2): *CzechEp 209*; poimána iest beŕtya á z nią fałŕzywy on prorok: ktory czynił cudá przed nią/ ktorymi pomamił [*seduxit*] te ktorzy przyięli cechę beŕtyey *WujNT Apoc 19/20.*

Synonimy: *nawilić, okłamać, omylić, oszwabić, oszydzić, podejść, zdradzić, zmylić, zwieść.*

Formacje współrdzenne cf MAMIĆ.

Cf POMAMIONY

ALKa